

227. Szeretlek téged, szent szeretet...

1. Sze-ret-lek té - ged, szent sze-re - tet,

2. Sze-ret-lek té - ged szí - vem - ből; É - ret-tem

5. tört meg a Te szí - ved, Sze-ret-lek tel - jes

7. e - rőm - ből. Sze-ret-lek té - ged, fé - nye-met, Míg be-vég-

11

zem az él - te - met, Míg be - vég-zem az él - te - met.

2. Szeretlek, ó, én éltem, téged, Mint leghívebb barátomat;
Dicsérem, áldom fényességed, Áldom világosságodat.
Szeretlek téged szent Bárány, |: Ki meghaltál a keresztfán! :|
3. Ó, mily későn ismertelek meg, Te dicső, áldott Szeretet;
Enyémnek hogy nem neveztelek, Jézus, már előbb tégedet;
Szívem most azon kesereg, |: Hogy későn tértem hozzád meg! :|
4. Ím, tévelyegtem elvakultan, S hiába kerestelek én,
Tetőled eddig elfordultam, S az igaz fényt nem szeretém;
Mert, Uram, irgalmadból lett, |: Hogy megismertelek téged. :|
5. Köszönöm néked, fényességem, Hogy világosságot szerzél;
Köszönöm, égi üdvösségem, Hogy Te most szabaddá tettél;
Köszönöm, mit igéd üzent, |: Mely hozzám így szólt: gyógyulj meg! :|
6. Ó, tarts meg engem szent utadon, Hogy többé el ne tévedjek;
Vezessél engem s lábnymodon Tántorodás nélkül menjek;
Ó, őrizd testem s lelkem meg, |: Hogy lássam mennyei fényed! :|
7. Bűnbánó érzést adj énnekem, És hűséget a szívemnek,
Hogy mindig gyakorolja lelkem Törvényét a szeretetnek.
Add, érzelmem s gondolatom |: Istenem, hozzád forduljon! :|
8. Szeretlek téged, égi Atyám, Szeretlek téged, Istenem,
Ha bár szerencse nem is vár rám, És ínséget kell szenvednem;
Ó, legszebb fényem, szeretlek, |: És mindhalálig követlek! :|

Mi szeretjük őtet: mert ő szeretett először minket.

János I. 4:19.